

РЕШЕНИЕ

№ 19364

гр. София, 19.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43 състав, в публично заседание на 29.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **2703** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано е по жалба на Д. У. А., Л., гражданин на С., [дата на раждане] , чрез адв. М. Н., САК, назначен по реда на ЗПП, със съдебен адрес [населено място], [улица], Безистен, ет. 2 срещу Решение № 268/18.02.2026 г. на председател на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет на Република България /ДАБ при МС на РБ/, с което на чужденеца е отказан статут на бежанец и хуманитарен статут. С жалбата се иска отмяна на решението като незаконосъобразно и връщане на преписката за ново произнасяне. Правят се възражения, че не са обсъдени всички факти и обстоятелства, които са от съществено значение, за да се прецени необходимостта на Д. У. А. да се предостави исканата закрила. Констатираните от административния орган несъответствия се дължат на грешки и не са достатъчно основание, за да дискредитират цялостната бежанска история, предвид обстоятелството и че жалбоподателят е непълнолетен. Неправилно не е кредитиран и представеният документ, издаден от Съдът на Демократична федерация на С. С.. Неизяснено е останало обстоятелството дали действително арабското население в обл. Х. е протестирало срещу установената кюрдска власт и какви са били последиците за участниците в тези протести. Преценката относно липсата на основания за предоставяне на хуманитарен статут също е непълна, основана на общи заключения за липса на въоръжен конфликт. Формално е разгледан най-добрият интерес на непълнолетния, като при тежката хуманитарна ситуация в страната на произход, изразяваща се в липса на достъп до храна, вода, електричество и елементарни битови условия, не може да се приеме, че в негов интерес е да бъде върнат в такава среда. В хода на съдебното производство исканията се поддържат лично от жалбоподателя и чрез адв. Н..

Ответникът, чрез юрисконсулт К., прави искане за отхвърляне на жалбата. Счита, че правилно

председателят на ДАБ при МС се е произнесъл с отказ за предоставяне на закрила, при липса на предпоставките по чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ. Иска потвърждаване на отказа, с оглед бежанската история на чуждия гражданин и съобразно коренно променената обстановка в С..

Дирекция „Социално подпомагане“ К. село е изпратила социален доклад от отдел „Закрила на детето“.

Административен съд София - град, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е образувано с последваща молба за закрила с вх. №КП-01-5579/03.07.2025 г. до председателя на Държавна агенция за бежанците при МС, мотивирана с наличието на нови обстоятелства от съществено значение за личното положение на заявителя, които не са обсъждани до този момент от ДАБ-МС, а именно издадена задочна присъда от Съдът на Демократична федерация на С. С. или т.нар. Р., с която чужденецът е осъден на лишаване от свобода за 12 месеца заради негово участие в демонстрации срещу властите, контролиращи района, проведени на 06.02.2024 г., което е прието за политическа дейност срещу режима на управление в Североизточна С.. В молбата се твърди, че властта в област Х. и съседните райони Д. Ал Зор и А. и частично Р. се осъществява от кюрдските Сирийски демократични сили, а гражданите от арабски произход са принудени да приемат тяхната политика и да бъдат мобилизирани в техните въоръжени сили. В подкрепа на заявеното сирийският гражданин е представил копие на извадка за издадена присъда от Съд на „Р.“.

С решение № 46-ОК от 22.07.2025 г. интервюиращ орган на ДАБ при МС не е допуснал последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила. С решение № 33343 от 13.10.2025 г. АССГ отменя решение № 46-ОК от 22.07.2025 г. на интервюиращ орган на ДАБ при МС и изпраща делото като преписка за ново разглеждане и произнасяне по последваща молба за закрила с вх. № КП-01-5579/03.07.2025 г. Последващата молба е потвърдена с молба от 20.10.2025 г., на която дата чужденецът е регистриран и е образувано производство за международна закрила. Регистриран е с имена Д. У. А., [дата на раждане] в [населено място], обл. Х., С., гражданин на С., арабин по народност, вероизповедание: мюсюлманин – сунит, неженен, ЛНЧ [ЕГН]. Личните данни са установени въз основа на подписана декларация по чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. Чужденецът е получил копие от Указания за правата и задълженията на чужденците, подали молба за закрила в Република България, включваща пояснения относно производството за предоставяне на международна закрила; относно последваща молба за международна закрила; относно връчване на решенията. Съставена е Евродак дактилоскопна карта с референтен номер: [банкова сметка]. С писмо Рег. № М-12981/22.12.2025г., съгласно чл. 41, ал. 1, т. 1 от ЗДАНС е ДАНС не възразява да бъде предоставена закрила в Република България на лицето Д. У. А., в случай, че отговаря на условията по ЗУБ.

След подаване на молбата за предоставяне на международна закрила, чужденецът е регистриран и настанен на същата дата в РПЦ – С.,[жк], [улица].

Проведено е интервю в присъствието на социален работник, адв. Н. и преводач от и на арабски език. По време на интервюто Д. У. А. заявява, че е напуснал С. нелегално, влязъл в Република България през Т.. Има предходна молба за закрила, по която е получил отказ. В страната по произход не е имал проблеми поради етническата си принадлежност, нито поради изповядваната от него религия. Разказва, че заедно с брат му са участвали в протест срещу кюрдските сили. Брат му бил задържан. След като пристигнал в България заявителят получил обвинение и присъда за участието си в протеста. При първата молба за закрила не е знаел, че има присъда и поради това не я е споменал. Документът получил от семейството си, което упълномощило адвокат.

Съдът, който е издал присъдата е легитимен, принадлежи на кюрдските сили. Жалбоподателят не е участвал в политически партии или организации, не е бил член на въоръжена групировка, не е имал проблеми с армията и полицията, не е задържан, не му е оказвано насилие. Страната по произход напуснал заради войната. Не може да се завърне в С. заради присъдата и защото е издирван от кюрдите. Иска да получи закрила в Република България, за да продължи образованието си.

Представен е социален доклад с изх. № ДП/Д-С-КС/1230 – 001/03.11.2025 г. на Агенция за социално подпомагане. В доклада е посочено, че чуждият гражданин поддържа връзка със семейството си. Изразено е становище, че Д. У. А. е непридружен непълнолетен, настанен в Сигурната зона към Международната организация по миграция. По негови данни в С. няма сигурност, има риск за живота му, обявен е за издирване и има присъда от кюрдите, поради което не може да се върне в С..

В хода на административното производство е приета и обсъдена в решението на председателя на ДАБ при МС, справка вх. № МД-02-14/16.01.2026 г. относно актуалната обстановка в С., включително състоянието на сигурността в провинция Х..

Въз основа на фактите и доказателствата, и при съобразяване на приложимите материалноправни разпоредби на ЗУБ е постановено обжалваното решение, с което е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут по смисъла на чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ, поради липса на материалноправни основания. Решаващият орган е обсъдил представеното „известие за уведомяване за задочни решения“ и е приел, че документът не е достоверен. Поради лошото качество на копие, не може да се установи дали е истински или подправен, липсват реквизити, датата на връчване на адвокат е на 03.03.2024 г. Представен е едва с последващата молба за закрила на 03.07. 2025 г. Решаващият орган е приел, че общата обстановка в С. сама по себе си не дава основание за предоставяне на международна закрила. В обжалваното решение е обсъдена подробно приложената справка за актуалната обстановка в С., както и е съобразено тълкувателно решение на съда на европейските общности по дело № С-465/2007 г. Изложени са мотиви, че най – добрият интерес на детето не е задължителна предпоставка за предоставяне на хуманитарен статут. В случая е преценено, че за Д. У. А. най- добре е да продължи да живее заедно със семейството си, в културната /семейна и социална среда на страната по произход, заедно със своите родители, близки и приятели, където ще може да комуникира и живее в обичайната си среда и на родния си език.

В хода на съдебното производство е приет Социален доклад № ПР/Д –С – КС/210 – 001/18.03.2026 г. на Агенция за социално подпомагане. В доклада е посочено, че грижи за Д. У. А. се полагат от служители от Сигурната зона към международна организация за миграция. Чуждият гражданин е непридружен непълнолетен, поддържа контакти със семейството си в С.. В негов интерес е да се отглежда в сигурна и спокойна среда, без да се притеснява за живота и здравето си.

От страна на ответника са представени справки с вх. № МД – 02 – 151/15. 04. 2026 г. за общото положение в С. и в област Х.. Видно от справката, към април 2026 г. С. се намира в исторически преходен период. След смяна на режима на А. в края на 2024 г. страната е в процес на мащабна политическа трансформация и икономическо възстановяване. Сигурността се подобрява, въпреки, че все още има райони с присъствие на въоръжени групировки и остатъчни клетки на радикални организации. В Х. ситуацията е силно дестабилизирана. Областта е ключов бастион на ръководените от кюрдите Сирийски демократични сили и тяхната Автономна администрация.

Представена е и Справка № МД – 02-150/15.04. 2026 г. от Дирекция „Международна дейност и проекти“ на ДАБ при МС относно задължителното съдържание и реквизитите на съдебните

актове в С.. Всички съдебни актове задължително съдържат името на съда, състава на съда, номер на дело, дата на постановяване, пълни имане на страните, на техните представители /адвокати/, предмет на делото /резюме на претенциите или обвиненията/, мотиви /фактическа обстановка и правни основания/, диспозитив, подписи на съдиите и секретаря и официален държавен печат. Съдебни актове се връчват лично, но могат да бъдат получени от роднини по права линия при представяне на „Семейна книжка“ или заверено пълномощно. Задочни присъди се връчват на последното известно местожителство на лицето на негови близки, което се счита за редовно връчване.

Жалбоподателят е изслушан лично в съдебно заседание на 29.04.2026 г., в което заявява, че в Х. има много групировки и с новата власт нищо не се е променило. Семейството му е напуснало къщата в Х. и се е преместило на по-сигурно място. Поддържа връзка с тях, но няма връзка с брат си. Твърди, че е осъден, защото е арабин и е бил против кюрдите. Първоначалната му присъда е била за 1 година затвор, след това е осъден на 3 години затвор от Съда на кюрдските сили. Присъдата е задочна, не е участвал в съдебното производство, получил е копие от присъдата по WhatsApp.

При така установеното от фактическа страна, съдът стигна до следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата: Жалбата е подадена от надлежна страна, която е адресат на оспорения административен акт, с право и интерес от оспорването, в срока по чл. 84, ал. 3 от ЗУБ, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспореното решение (чл. 168, ал. 1 от АПК), на основанията, посочени в чл. 146 АПК, Съдът намира, че решението е издадено от компетентен орган по смисъла на ЗУБ – председателя на агенцията. При издаването на акта е спазена предвидената в закона писмена форма, не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и на материалния закон.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Правилен и законосъобразен е изводът на административния орган за липсата на материалноправни предпоставки в процесната хипотеза за прилагане на чл. 8 от ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец. Съгласно чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който основателно се страхува от преследване поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/ или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. Правилен е изводът на административния орган, че изложените от лицето причини не представляват материално-правно основание по смисъла на чл. 8, ал. 1 от ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец. В разглеждания случай, от изявленията на жалбоподателя е видно, че същият не е бил лично преследван в родината си поради своята етническа принадлежност, раса, религия, принадлежност към определена социална група или партия, или поради политическо убеждение. От анализа на фактическите обстоятелства по делото, както и от изявленията, респективно действията на жалбоподателя в хода на административното производство, правилно административният орган е приел, че спрямо Д. У. А. не са налице предпоставките, предвидени в чл. 8 от ЗУБ относно предоставяне на статут на бежанец в Република България. Следва да се има предвид, че в предходното производство по международна закрила са обсъдени, отхвърлени като неоснователни и преклудирани доводите от бежанската история, които се основават на общата ситуация на несигурност в С., протестите, при които е бил арестуван брат на жалбоподателя и опасенията му от наборна военна служба. Новозаявените обстоятелства, разгледани в общо производство са нечетливо копие на документ „известие за уведомяване за задочни решения“,

което правилно не е кредитирано като достоверно писмено доказателство. От лошото качество на представеното копие не може със сигурност да се определи дали се касае за истински документ, или подправен такъв. По самия документ липсват каквито и да е отличителни знаци, които да показват, че той е издаден от легитимен съд, а видно от превода на текста липсва името на този, който е взел съответното решение, както и негов подпис. Липсват данни за място и дата на проведено заседание. Копието е подписано само от адвокат. Такава представеният документ не съдържа задължителните реквизити, посочени в Справка № МД – 02-150/15.04. 2026 г. от Дирекция „Международна дейност и проекти“ на ДАБ при МС относно задължителното съдържание и реквизитите на съдебните актове в С.. Не е посочено името на съда, състава на съда, номер на дело, дата на постановяване, пълни имена на страните, на техните представители /адвокати/, предмет на делото /резюме на претенциите или обвиненията/, мотиви /фактическа обстановка и правни основания/, диспозитив, подписи на съдиите и секретаря и официален държавен печат. Може да се направи извод, че се касае за документ, който не е официален, не отговаря на задължително съдържание на съдебен документ и от него не могат да възникнат последици за жалбоподателя. Съдебното решение е издадено на 03.03.2024 г., т.е. още докато чужденецът се е намирал в С., което не е довело до никакви неблагоприятни последици за него. Видно е, че този документ е бил издаден още в началото на месец март 2024 г., още тогава е връчен на упълномощен адвокат, а според твърденията на самия молител той го е получил или през месец декември 2024 г., или през месец януари 2025 г. Въпреки това, този факт не е представен от страна на чужденеца при разглеждане на предходната молба, а едва при подаването на последваща молба за закрила с вх. № КП-01-5579/03.07.2025 г. Може да се направи извод, че се касае за опит за създаване на писмено доказателство, каквото е изискването при подаване на последваща молба, за да бъде производството допустимо. В конкретния случай е налице неизпълнение на задължение на чужденеца по чл. 30, ал. 1, т. 9 от ЗУБ и липса на дължима грижа за обосноваване на молбата за международна закрила с факти и обстоятелства, които са му били вече известни. Предвид изложените мотиви, че се касае за съставен документ, който няма реквизити на официален документ, същият няма правно действие и не застрашава по никакъв начин чуждия гражданин.

Второто основание за последващата молба е ситуацията със сигурността в С.. Съдът счита, че не са налице предпоставките за предоставяне и на хуманитарен статут по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. Съгласно чл. 9 от ЗУБ, такъв статут се предоставя на чужденец, принуден да напусне или да остане извън държавата си на произход, тъй като в тази държава е изложен на реална опасност от тежки посегателства като смъртно наказание или екзекуция, изтезание или нечовешко или унизително отнасяне, или наказание, тежки заплахи срещу живота или личността му, като гражданско лице, поради насилие в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт. В процесния случай не е налице никоя от тези хипотези на цитираната правна норма. При разглеждането на този въпрос, съдът съобрази Решение на СЕС от 17 февруари 2009 г. по дело С-465/2007 г., както и тълкуването на дефинираното понятие за "посегателство" в чл. 15, буква в) от Директива 2004/83/ЕО относно минимални стандарти за условията за предоставяне на статут на бежанец или статут на субсидиарна закрила като изразяващо се в „тежки и лични заплахи срещу живота или личността на молителя“, обхващащо една по - обща опасност от посегателство като се имат предвид в по-широк план "заплахи срещу живота или личността" на цивилно лице, а не определено насилие. Освен това, тези заплахи са присъщи на обща ситуация на „въоръжен вътрешен или международен конфликт“,

какъвто в случая не се установи.

Съгласно посоченото решение на СЕС, чл. 15, буква в) от Директивата във вр. с чл. 2, буква д) от същата директива трябва да се тълкува в смисъл, че: съществуването на тежки и лични заплахи срещу живота или личността на молителя за субсидиарна закрила не е подчинено на условието последният да представи доказателство, че той представлява специфична цел поради присъщи на неговото лично положение елементи съществуването на такива заплахи може по изключение да се счита за установено, когато степента на характеризиращото протичащия въоръжен конфликт безогледно насилие, преценявана от компетентните национални власти, сезирани с молба за субсидиарна закрила, или от юрисдикциите на държава членка, пред които се обжалва решение за отхвърляне на такава молба, достига толкова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилно лице, върнато в съответната страна или евентуално в съответния регион, поради самия факт на присъствието си на тяхната територия се излага на реална опасност да претърпи посочените заплахи. В случая не съществуват такива сериозни и потвърдени основания. Следователно това не доказва по безспорен начин наличието на предпоставките по чл. 9, ал.1, т. 3 от ЗУБ.

В нормата на чл. 75, ал. 2, изр. 1 от ЗУБ е предвидено, че при произнасяне по молбата за статут се преценяват всички относими факти, свързани с личното положение на молителя, с държавата му по произход или с трети държави. Това изискване е изпълнено, тъй като административният орган е извършил преценка на всички факти и обстоятелства, свързани с личното положение на заявителя и държавата по произход на лицето, търсещо закрила. Съгласно общото правило на чл. 35 от АПК, решението е издадено при изясняване на обстоятелствата от фактическа страна. Датата, към която следва да се преценява ситуацията в държавата на произход по отношение наличието на обстоятелствата по чл. 9, ал. 1, т. 3 ЗУБ е датата, когато съдът се произнася по случая. В тази връзка е приета актуална справка за ситуацията в С., която е съобразена при постановяване на настоящето съдебно решение.

Според данните от тази справка е видно че, в региона на Х. ситуацията със сигурността е нестабилна на фона на подобряване на ситуацията в останалите региони на С.. При преценка относно ситуацията в страната на произход на оспорвания, е видно, че има регионални конфликти, но те не могат да се определят като въоръжен конфликт и безогледно насилие. При установените от фактическа страна обстоятелства, свързани с бежанската история на лицето и ситуацията в С. към настоящия момент, съдът намира, че е правилен изводът на ответника, че липсват основания за предоставяне на хуманитарен статут. Решението на административния орган е правилно и в тази част. Не са установени намеси в личната сфера на лицето, вследствие на безогледно насилие, породено от въоръжен конфликт, което да даде основание за предоставяне на хуманитарен статут по смисъла на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ.

Съобразен е и „най-добрият интерес на детето“, като е преценено, че за Д. У. А. е най-добре да продължи да живее заедно със семейството си, в културната /семейна и социална среда на страната по произход, заедно със своите родители, близки и приятели, където ще може да комуникира и живее в обичайната си среда и на родния си език, които изводи се поддържат и от настоящия съдебен състав. Най-добрият интерес на детето не е

самостоятелно основание за предоставяне на хуманитарен статут, следва да се отчете и обстоятелството, че на жалбоподателя предстои да навърши пълнолетие.

С оглед на горното, жалбата се прецени от съда като неоснователна и като такава следва да бъде отхвърлена.

Така мотивиран, Административен съд София – град, I - во отделение, 43 -ти състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. У. А., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на С., [дата на раждане] , чрез адв. М. Н., САК, назначен по реда на ЗПП, със съдебен адрес [населено място], [улица], Безистен, ет. 2 срещу Решение № 268/18.02.2026 г. на Председател на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет на Република България /ДАБ при МС на РБ/, с което на чужденеца е отказан статут на бежанец и хуманитарен статут.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 - дневен срок от съобщението му чрез Административен съд София – град пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: